

126

Γ Α Κ, Α' Λυτά Μυκόνου, β/6

1719 Αύγουστου 22

Διεκδίκηση προίκας

1719 Αύγουστου 22 Μύκον(ος)

/² Τὴν σήμερον ὁ πολλὰ ἔκλαμπρ(ος) ἀφέν(της) ἐπίτροπ(ος) καὶ κριτὴς τῆς νήσου Μυκόνου ἐρχόμεν(ος) εἰς /³ τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ὅμπρὸς εἰς τὸν Μουλᾶ Ἰσμαήλ ἀγᾶ Βοϊβόντα /⁴ τῆς παρὸν νήσου ἀπὸ τὸ ἕνα μέρ(ος) ἡ Ρουμπίνα θυγατέρα τοῦ πο(τὲ) Ἀντώνη Ποστανζῆ καὶ /⁵ ἀπὸ τὸ ἔτερον μέρ(ος) ἡ Γιαννούλα γυνὴ τοῦ πο(τὲ) Φραζέσκου Ποστανζῆ. Αφορμὴ διὰ ἕνα σπίτι /⁶ κατώγι τιποθεμένο στὴν κοντράδα τοῦ Παραπορτιοῦ σύμπλιος ἀπὸ πάνω ὁ πο(τὲ) Ἀντώνης Μπούνιας, τὸ ὅποιο κατώγι τὸ γυρέβει ἡ ἄνωθ(εν) Ρουμπίνα νὰ τὸ πάρῃ λέγοντ(ας) πὼς εἶναι /⁸ πουρχίν της καθὼς τὸ προκοσύμφωνόν της φαίνεται γραμμένο στοὺς 1685 Αύγουστου 24 τὸ ὁ/⁹ποῖο διαλαβάνει πὼς τὴν παντρέβει ἡ μάννα της καὶ τῆς τὸ δίνει μὲ κουτετζίον νὰ /¹⁰ ἔχῃ τὴν ἔννοιάν της νὰ τὴν ἐξωθρέψῃ, ἔως ὅτου ζῆ. Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρ(ος) ἀποκρίν /¹¹εται ἡ ἄνωθ(εν) Γιαννούλα καὶ λέγει πὼς ὁ ἄνδρας της ὁ πο(τὲ) Φραζέσκ(ος) εἶχε πλερώσει ριάλια /¹² ὅγδοήντα |πέντε| τοῦ πο(τὲ) καπ(ετὰν) Μπαστιάνου καὶ ἀλλωνῶν χρειωφελετῶν καὶ πὼς αὐτὸς ἐξωθρε /¹³φεν καὶ τὴν μητέραν τ(ως) τὴν πο(τὲ) Μπεδενιούδα ἐπειδὴ καὶ ἡ Ρουμπίνα δὲν τὴν /¹⁴ εἶχεν ἔννοια καθὼς καὶ τὸ ἐπόδειξεν μὲ τὴν διαθήκη τῆς ἡνωθ(εν) πο)τὲ) Μπεδενιούδας /¹⁵ πεθερᾶς της, ἡ ὅποια διαλαμβάνει πὼς οἱ χρειωφελέτες τοῦ ἀνδρός της ἐθέλαν νὰ βάλουν στὸ /¹⁶ ἵνκάντο τὸ ἄνωθ(εν) σπίτι καὶ τὸ Μπλιντριοῦ τὸ πρᾶμα καὶ δίνοντ(ας) ὁ ἄνωθ(εν) πο(τὲ) Φραζέσκος τὸ ἄνωθ(εν) χρέος τὰ (ριάλια) 85 ἔμεινεν τὸ πρᾶμα εἰς τὸ γέριν τ(ως) καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἄφη /¹⁸σεν ἔφανέρωσεν /²⁰ καὶ ἔνα στρουμέντο ἡ αὐτὴ Γιαννούλα γραμμένο στοὺς 1639 γραμμένο ὑπὸ ἡειρὸς τοῦ πρόη /²¹ καντζηλλιέρη Γεωργίου Λημνίου, τὸ ὅποιο διαλαμβάνει πὼς εἶναι ἀγορὰ τοῦ πο(τὲ) ἄνωθ(εν) /²² Ἀντώνη Μποστανζῆ. Διὰ τοῦτο μὴν κάνοντ(ας) καλὰ ἀναμεσόν τ(ως) ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν /²³ ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη παρὸν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τ(ως) δικαίω /²³μα ἐκ στόματ(ος) /²⁴ καὶ διὰ γράφου καὶ ἡ ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλην στόχασιν γροικῶντ(ας) τὰ /²⁵ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ συλλογιζόμεν(ος) τοῖς ἄνωθ(εν) δικαίοις κρίνει καὶ ἀποφασίζει /²⁶ καὶ μὲ τὴν γνώμη τοῦ ἄνωθ(εν) ἀφέν(τη) Ἀγᾶ φορές κρίνει καὶ ἀποφασίζει /²⁶ καὶ μὲ τὴν γνώμη τοῦ ἄνωθ(εν) ἀφέν(τη) Ἀγᾶ φορές κρίνει καὶ ἀποφασίζει /²⁶ καὶ μὲ τὴν γνώμη τοῦ ἄνωθ(εν) Φραζέσκου ἐπειδὴ ὅτι τὸ ἄνωθ(εν) σπίτι νὰ εἶναι τῶν κληρονόμων τοῦ /²⁷ ἄνωθ(εν) Φραζέσκου ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς νὰ ἔδωσεν τὸ γρέος τοῦ πατρός του τὰ (ριάλια) 85 καὶ ἐ /²⁸πειδὴ καὶ νὰ

εἶχεν καὶ τὴν ἔννοια τῆς μητρός του καὶ τὸ κυριώτερον πώς ἦτον [ἀγορὰ] /²⁹ τοῦ πατρός του καὶ ἡ μητέραν του δὲν ὕριζεν νὰ τὸ δώσῃ τῆς αὐτῆς Ρουμπίνας ἐπειδὴ καὶ /³⁰ νὰ ἦτον ὄμπλιγάδο εἰς τὸ χρέος καὶ ξεχωριστὰ μᾶς ἐφανέρωσεν ἡ ἄνωθ(εν) Γιαννούλα μία /³¹ μαρτυρία τοῦ σιδρ Ζωρζέττου Σοφιανοῦ καὶ σιδρ Γιακουμάκη Σκούταρη ἡ ὅποια διαλαμβάνει /³² πώς ὁ Φραζέσκ(ος) εἶχεν τὴν ἔννοια τὴν ζωοθροφὴ τῆς μητρός του καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της /³³ εἶχεν τὴν ἔννοιάν της καὶ ξεχωριστὰ λέγει πώς ἐβοήθα καὶ τὴν αὐτὴ 'Ρουμπίνα εἰς τὴν /³⁴ χρείαν της εἰς ἀσπρά καὶ εἰς ἄλλο ὠσάν ἀδελφή. "Ετζι ἔκρινεν καὶ ἀποφάσισεν καὶ θέλει /³⁵ γράψει καὶ ὑποκάτωθεν καὶ θέλει βάλει καὶ τὴν βούλαν του ὁ ἄνωθ(εν) 'Αγᾶς.— /³⁶ Λεονῆς Μοσκονᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτής βεβαιώνω.—

/³⁷ Περάκης Φόσκουλος καντζηλλιέρης.—

127

ΓΑΚ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1720 'Ιανουαρίου 10

Διεκδίκηση ἀκινήτου

1720 'Ιουναρίου -10- Μύκον(ος)

/² Τὴν σήμερον ὁ πολλὰ ἔκλαμπρ(ος) ἀφέν|της| ἐπίτροπος καὶ κριτής τῆς νήσου Μυκόνου /³ ὁ κάτωθεν γεγραμμέν(ος) ἔρχόμεν(ος) εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορ(ᾶς) γενομένης ἀνάμε/⁴σα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρ(ος) ὁ 'Αντωνέλ(ος) Σκαρδονᾶς καὶ ἀπὸ τὸ ἔτερον μέρ(ος) ὁ Πέτρ(ος) Καναπκᾶς /⁵. 'Αφορμὴ διὰ ἕνα σπιτότοπον ὃποῦ ὁ ἄνωθ(εν) Πέτρ(ος) εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὴν καλογρηὴ /⁶ Φιλοθέη καθὼς τὸ στρουμέντο του φαίνεται γραμμένο στοὺς 1697 Αὔγούστου 29, /⁷ τὸν ὃποῖον σπιτότοπον πρετεντέρει ὁ ἄνωθ(εν) 'Αντωνέλ(ος) πώς ἡ αὐτὴ καλογρηὴ /⁸ τὸν ἔδωσεν τῆς μητρός του διὰ πουρχὶ καθὼς καὶ ἄλλα πράματα τῆς ἔδωσε, /⁹ ὡς φαίνεται στὸ προκοσύμφωνόν της, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρ(ος) ἀποκρίνεται ὁ ἄνωθ(εν) /¹⁰ Πέτρ(ος) πώς αὐτὸν τὸν τόπον ἡ ἄνωθ(εν) καλογρηὴ δὲν τῆς τὸν ἔδωσεν. Διὰ /¹¹ τοῦτο διὰ φῶς τῆς δικαιοσύνης ἐπρεζεντάραν τὸ προκοσύμφωνον τῆς μη/¹²τρὸς τοῦ ἄνωθ(εν) 'Αντωνέλου γραμμένο στοὺς 1687, στὸ ὃποῖο φαίνεται πώς /¹³ τὸν αὐτὸν σπιτότοπον δὲν τῆς τὸν ἔδωσεν. Διὰ τοῦτο μὴν κάνοντ(ας) /¹⁴ καλὰ ἀναμεσόν τ(ως) ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη παρὸν καὶ τὰ δύο /¹⁵ μέρη καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τ(ως) δικαίωμα καὶ ἡ ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ /¹⁶ μὲ μεγάλην στόχασιν γροικῶντ(ας) τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ στο/¹⁷χαζόμεν(ος) τὸ ἄνωθ(εν) προκοσύμφωνον κρίνει καὶ ἀποφασίζει ὅτι ὁ ἄνωθ(εν) σπιτό/¹⁸τοπ(ος) μὲ τὸν ἀέρα νὰ εἴναι τοῦ ἄνωθ(εν) Πέτρου καθὼς τὸν ἀγόρασεν καὶ /¹⁹ ὁ ἄνωθ(εν) 'Αντωνέλ(ος)